

Familie Friederichs

Op het URETEK-symposium van 2006 werd het heel stil toen de particuliere huisbezitster Mies Friederichs het treurige verhaal vertelde van haar verzakte woning. Ze maakte glashelder duidelijk welke grote impact die bouwschade gedurende 14 jaar op het gezinsleven heeft gehad. De boosheid, de gevoelens van onmacht, omdat niemand zich aansprakelijk voelt voor een schade die toch waarschijnlijk door een oorzaak van buiten is aangericht.

De ramen ontzet, de scheuren in binnen- en buitenmuren, de schade aan andere elementen: het heeft allemaal ruimschoots de tijd en gelegenheid gekregen om uit te groeien tot een meer dan serieus probleem. De ingeschakelde advocaat kreeg de claim niet rond, de huisaannemer wilde niet meer repareren, de verzekering weigerde te betalen omdat er niet viel te verhalen... Op 21 maart 2006 sprak ze haar aanklacht (dat

was het wel een beetje) uit op ons symposium, voor een doodstil gehoor. Ruim anderhalf jaar later, om precies te zijn op 30 oktober 2007, heeft een van onze teams de fundering van haar huis onderhanden genomen; het verband van de constructie verbeterd en veel scheurvorming sterk verminderd. Zowel binnen als

buiten. Op enkele plaatsen is de constructie gelift. Om aan te geven hoe groot de problemen waren: soms is de fundatie met bovenliggende bebouwing niet minder dan 20-30 mm omhoog gebracht! Het huis heeft heel lang moeten wachten op deze broodnodige hersteloperatie die niet meer tijd heeft gevegd dan.... 1 (lange) werkdag!

14 jaar leed,
verholpen
met een
hersteloperatie
die niet
meer tijd
heeft gevegd
dan....
1 (lange)
werkdag

